

หนังสือชุดคู่มือครูชั้นประถมศึกษา

เล่ม ๒

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน

ประกอบ

ป
๓๗๒.๕
ค

การอ่านเขียนภาษาไทยเบื้องต้น

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ศูนย์วัสดุการศึกษา

หนังสือคู่มือครู วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน ประกอบการอ่านเขียน ภาษาไทยเบื้องต้น เล่มนี้เป็นคู่มือครูเล่มที่สองต่อจากวิธีสอนอ่านเขียนภาษาไทย ใช้ควบคู่กับการสอนหนังสือแบบเรียนประถมศึกษาชุดอ่านภาษาไทยและชุดอ่านธรรมชาติ ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการได้มอบหมายให้นายชุมพล สุขวิมลย์ เขียนขึ้น ผู้เขียนได้เขียนตามแนวคิดของ นายกั กัรติ วิทโยธาร อธิบดีกรมวิชาการ และ นายสิงห์โต ปุกหุด หัวหน้ากองอุปกรณ์การศึกษา นายสมชาย พรหมา เป็นผู้เขียนภาพประกอบ ส่วนวิธีใช้ภาพผนังและกระเป๋าดังนั้น นายกั กัรติ วิทโยธาร เป็นผู้เขียนเอง

กรมวิชาการจึงได้จัดพิมพ์แจกจ่ายแก่โรงเรียนที่ทำการสอนอ่านเขียนโดยใช้หนังสือแบบเรียนชุดดังกล่าวแล้ว เพื่อเป็นคู่มือครูประกอบแนวความคิดในการจัดทำอุปกรณ์ ใช้ประกอบการสอนของครูให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป.

กรมวิชาการ

00155

กองการศึกษา ๒/๑๐๖๑

วิธีทำและวิธีใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ การสอนภาษาไทย

แบบเป็นคำและประโยค

อุปกรณ์การสอนที่จะแนะนำให้ทราบต่อไปนี้เรียกว่าอุปกรณ์
การสอนประกอบการสอนภาษาไทย มีด้วยกันรวม ๓๓ ชุด
แต่ก่อนอื่นขอชี้แจงว่า อุปกรณ์การสอนทั้งหมดคนมิได้มุ่งหมาย
ให้ครูผู้สอนถือเป็นแบบฉบับตายตัว ให้ถือเป็นเพียงแนวทางเท่านั้น
อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนภาษาไทย ๓๓ ชุดนี้ คือ

๑. ภาพผนัง
๒. กระเป๋าดูผนัง
๓. ดินสอไก่เข้าเต้า
๔. ตามเห็ดยมขิงขี้
๕. กัด้องคำทวนการอ่าน
๖. กัด้องหมูนคำ
๗. ซองเตี้นคำ
๘. แผ่นคำมีรูปภาพ
๙. ประโยคเทียบภาพ

๓๐. ภาพตัดต่อ

๓๑. อุปกรณที่ลัดจืดหมดหมู่ของประโยคต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่อง

ในการสอนอ่านแบบเน้นหนักอยู่ที่ว่า สอนเป็นคำ ๆ ก่อน
ยังไม่แยกสระพยัญชนะ คำชื่อหรือวัตถุ หรือประโยคที่ทำเป็น
ภาพได้ ก็ทำภาพขึ้นเช่น วัตถุ ไปโรงเรียน ปลายทางในน้ำ
ก็ทำภาพวัตถุ ภาพไปโรงเรียน ภาพปลายทางในน้ำให้เด็กได้เห็น
ภาพแล้วรู้ความหมายในภาพ เช่น เห็นภาพวัตถุก็รู้ความหมาย
ในภาพนั้นได้ว่า ภาพนั้นเป็นภาพวัตถุ และตัวหนังสือหรือลวดลาย
ใดภาพนั้นก็ให้รู้ความหมายว่า วัตถุ ดังนี้เป็นต้น ภาพต่าง ๆ
เหล่านี้เรียกว่า “ภาพผนัง”

นอกจากคำต่าง ๆ ที่เป็นคำชื่อ หรือวัตถุ หรือประโยค
ที่นำมาทำภาพผนังเหล่านี้ได้แล้ว ยังมีคำอีกพวกหนึ่งเป็นคำ
ที่ทำภาพไม่ได้ เช่นคำว่า อะไร ชื่อ ฯลฯ ฉะนั้นในเวลา
สอนเราจึงต้องใช้บัตรคำ คือทำบัตรอ่านบรรจุคำต่าง ๆ เหล่านี้
ลงไป ใช้ร่วมกับอุปกรณ์การสอนอีกชุดหนึ่ง เรียกว่า
“กระเป๋านั่ง” ภาพผนังและกระเป๋านั่ง เป็นอุปกรณ์
การสอนชุดที่ดำคัญที่สุด สำหรับการสอนอ่านและสอนเขียน
ซึ่งรายละเอียดจะได้ชี้แจงต่อไป

ครูรู้แต่ว่าการสอนเป็นคำ ๆ นมุงให้เด็กได้เห็นเป็นคำวงศ์
ประโยคทีเดียว เด็กไม่คงกังวลจดจำว่าตัวอักษรอะไรประกอบ
กับสระใด วรรณยุกต์ใด ฉะนั้นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดอีก
อย่างหนึ่ง สำหรับการสอนนี้ ก็คือ “บัตรคำ” ซึ่งนำไปใช้
ร่วมกับอุปกรณ์ชุดอื่น ๆ ได้อีกหลายชุด เช่น กระเป๋านั่ง
ภาพผนัง ค้อนโกเข้าเต้า ฯลฯ จึงขอแนะนำวิธีทำบัตรคำ
บัตรประโยค และภาพตั้งคอกไปนี้

บัตรคำมี ๒ อย่าง คือ

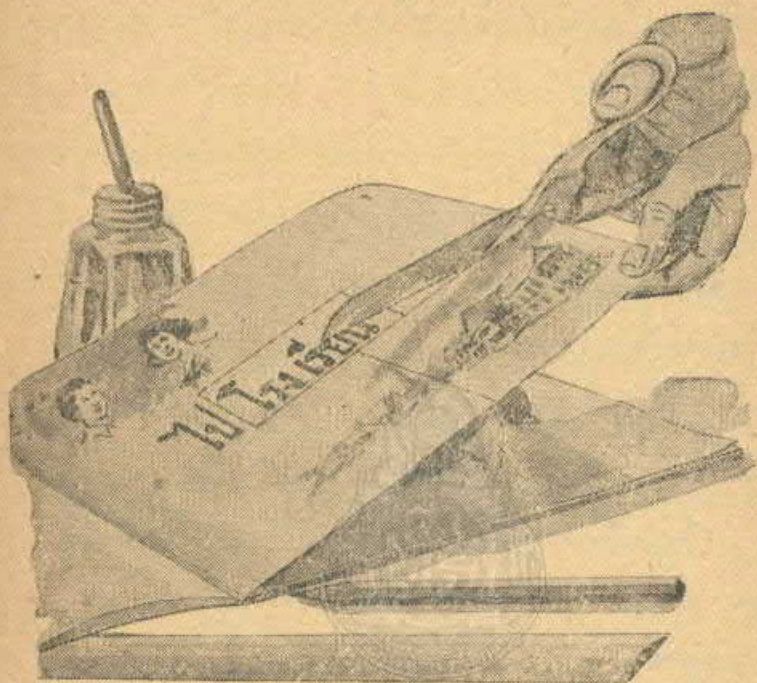
๑. บัตรคำและบัตรประโยคชนิดเล็ก
๒. บัตรคำชนิดใหญ่

วิธีทำบัตรคำชนิดเล็ก

บัตรคำชนิดเล็กควรคัดมาจากหนังสือที่มีภาพและคำชัดเจน
ที่สุด จากที่เคยทำมาแล้วคงใช้หนังสือดังกล่าว ๔ เล่มเป็นอย่างน้อย
จึงจะได้อุปกรณ์ครบ ถ้าจะคัดเอาคำและภาพต่าง ๆ เช่นจาก
ในหนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็นำเอาหนังสือไปโรงเรียนมาคัด
๔ เล่ม ครูอาจสงสัยว่าทำไมจึงต้องคัดจากหนังสือจะเขียน
ไม่ได้หรือ ? ขอชี้แจงว่า ถ้าหากเขียนเป็นคำ ๆ อาจซ้ำ
มาก ทั้งตัวอักษรจะไม่ได้ขนาดเดียวกันเป็นระเบียบเรียบร้อย

แต่ถ้าคิดจากหนังสือจะได้ตัวอักษรที่ด้วยงาม เป็นระเบียบ
เรียบร้อย ทั้งไม่เปลืองเวลา และจะได้ทั้งบทประโยคและ
รูปภาพด้วย เป็นอันว่าถึงแม้จะคิดก็ได้ผลคุ้มค่า ได้ประโยชน์
ไม่มีส่วนใดเสียเลย

วิธีคิดนั้น ครั้งแรกเขาหนังสือ “ไปโรงเรียน” มา
๑ เดิม หากกระดาษก่อนข้างหนา ทากาวด้านหนึ่งให้ตัว
เขากระดาษ หนา ด้าน ทากาวจน ปิดในหน้า ๒ ของหนังสือ
“ไปโรงเรียน” เพื่อปิดคำและภาพในหน้า ๒ นี้ให้เห็น จะได้
คิดคำและภาพในหน้า ๑ ได้สะดวกและเมื่อคิดแล้วจะได้บัตรคำ
เล็ก ๆ แจก ๆ ไม่อ่อนปัดง่าย การปิดกระดาษดังกล่าวนี้จะปิด
ด้านหลังเฉพาะส่วนที่ขึงการจะคิด ไม่ปิดเต็มหน้าเพื่อประหยัด
กระดาษที่นำมาปิดก็ได้ ใช้ดินสอคำขีดเส้นขนานทั้งด้านบน
และส่วนล่างตามแนวอักษรในหน้า ๑ เว้นระยะให้ห่างจากตัว
อักษรพองาม เขากรรไกรตัดตามเส้นดินสอ จะได้คำต่าง ๆ คิด
กันมาตลอดทั้งบรรทัด แล้วจึงคัดออกเป็นคำ ๆ เช่นในหน้า ๑
ของหนังสือไปโรงเรียน ก็ตัดคำว่า “ไป” ออกคำหนึ่ง และ
คำว่า “โรงเรียน” ออกอีกคำหนึ่ง คำใดที่เป็นคำผสมก็คัด
ออกมาเป็นคราวเดียวกัน เช่นคำว่า โรงเรียน อย่าคัดแยก
คำว่า โรง คำหนึ่ง และ เรียน อีกคำหนึ่ง

ภาพที่ ๑

เมื่อคัดคำในหน้า ๓ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงคัดคำใน
หน้า ๕ คือหน้า ๓, ๕, ๗, ๘ ฯลฯ โดยใช้กระดาษทากาวบีบ
หน้าคู่เช่นเดียวกับคราวแรก ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปจนหมดเล่ม
เป็นอันว่าหนังสือไปโรงเรียนเล่มแรกนี้ ได้บัตรคำเด็ก ๆ ใน
ด้านทั้งหมด คือคำต่าง ๆ ในหน้า ๓, ๕, ๗, ๘ ฯลฯ

ภาพต่าง ๆ ในหน้าเหล่านี้ ยังเหลืออยู่ จะได้ แนะนำ การตัดภาพ
ต่อไป

สำหรับ การ ตัดคำ หน้าคู่ นำ หนังสือไปโรงเรียน มาอีก ๓
เล่ม คิดเช่นเดียวกับเล่มแรก แต่คราวนี้ตัดในหน้าคู่ คือ
หน้า ๒, ๔, ๖, ๘, ๑๐ ฯลฯ ทำเช่นเดียวกับคราวแรก ต่างแต่
ใช้กระดาษปิดในหน้าคี่เท่านั้น เป็นอันว่าหมดหนังสือไปรวม
๒ เล่ม ได้บัตรคำชนิดเด็กครบ ๓ ชุด ทั้งคำในหน้าคู่ และ
คำในหน้าคี่

บัตรคำเล็ก ๆ ที่ตัดไว้ทั้งหมด รวบรวมไว้แต่ละหน้า ๆ
โดยหากต้องหรือกรรปองเปล่าได้ไว้ บัตรคำในหน้า ค ถึง ๑๐
มีคำน้อยเพียง ๒๐ คำ ฉะนั้นเอามารวมไว้ด้วยกัน บัตรคำ
ในหน้า ๑๑ อีกทีหนึ่ง หน้า ๑๒ ฯลฯ และต่อ ๆ ไปหน้า
อะไร ๆ จนหมด จะได้บัตรคำต่าง ๆ ในหนังสือไปโรงเรียนครบ

วิธีทำบัตรประโยคชนิดเล็ก

บัตรประโยค ชนิดเล็ก นี้ใช้ตัด เอามาจาก หนังสือเช่นเดียว
กันกับบัตรคำชนิดเล็ก ในการตัดบัตรคำชนิดเล็กนั้น ใช้
หนังสือหมดไป ๒ เล่ม เหลืออีก ๒ เล่ม ถ้านำมาตัดเอาบัตร

ประโยค เดิมหนึ่งคดับตรประโยคในหน้าคู่และอีกเดิมหนึ่งคดับ
 ตรีประโยคในหน้าคี่ โดยมีวิธีการคัดเช่นเดียวกันกับการคัด
 ตรีคำชนิดเดียวกันได้กล่าวมาแล้ว

มีข้อควรทราบอีกอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับการคัดดับตรประโยค
 คือ ในบรรทัดหนึ่ง ๆ อาจมีข้อความของประโยคคาบเกี่ยวกันอยู่
 ซึ่งอาจสงสัยว่าจะคัดอย่างไร ขอแนะนำเพิ่มเติมดังนี้ ถ้าคำ
 ของประโยคต่อไป อยู่ในบรรทัดเดียวกันกับข้อความของประโยค
 แรก เช่นตัวอย่างในหน้า ๖๘ ของหนังสือไปโรงเรียน
 บรรทัดที่ ๓ มีข้อความว่า “ครู หัด เด็ก ใหม่ ร้อง เพลง
 สรรเสริญ พระบารมี” ในท้ายของประโยคบรรทัดเดียวกันนี้
 มีคำว่า “เด็ก” คอยอยู่ด้วย และจนบรรทัดใหม่จึงมี
 ข้อความว่า “ใหม่ ร้อง เพลง สรรเสริญ พระบารมี ตาม
 เด็กเก่า” อย่างนี้ ควรคัดเอาข้อความในบรรทัดที่ ๓ และ ๔
 มาต่อกันเป็นบรรทัดยาวเสียครั้งหนึ่งก่อน แล้วจึงคัดแบ่งออกเป็น
 ประโยค ๆ ก็จะได้ประโยคแรกว่า “ครู หัด เด็ก ใหม่ ร้อง
 เพลง สรรเสริญ พระบารมี” และประโยคที่สองว่า “เด็กใหม่
 ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ตาม เด็กเก่า” แต่ที่เหลือ

คำอีกคำหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อความของประโยคต่อไป คือ คำว่า “เด็กใหม่” คำนี้เก็บเอาไปคั่นคั่นข้างหน้าของประโยคต่อไป เช่นเดียวกับที่ได้แนะนำมาแล้ว ดังนั้นจะได้พบประโยคที่มีข้อความสมบูรณ์ และมีขนาดเท่า ๆ กันอย่างมีระเบียบ แต่เวลาที่ควรนำไปคั่นกันนั้น อย่าลืมเว้นวรรคให้พองาม เท่ากับแบบในหนังสือด้วย

วิธีตัดภาพ

เมื่อได้ใช้หนังสือ & เต็ม คัดเอาบัตรคำและบัตรประโยคชนิดเล็กไว้แล้ว ภาพในหนังสือหนึ่งคงเหลืออยู่ยกนำไปคั่นเป็นอุปกรณ์ชุดอื่น ๆ ต่อไปได้ คือ ภาพตัดคั่น คำบัตภาพ ประโยคเทียบภาพ การนำภาพไปทำอุปกรณ์ทั้ง ๓ อย่าง ดังกล่าวนี้ ต้องเลือกเอาไปทำให้เหมาะสมแต่ละอย่าง เช่น ภาพใหญ่ ๆ ก็นำไปทำเป็นภาพตัดคั่น ภาพที่มีความหมายเป็นคำก็นำไปทำเป็นคำบัตภาพ หรือภาพที่มีความหมายเป็นประโยคหรือวลี ก็นำไปทำเป็นประโยคเทียบภาพ อุปกรณ์เกี่ยวกับภาพทั้ง ๓ อย่างนี้ ไม่จำเป็นจะต้องทำแต่ละอย่างให้ครบทุกภาพทุกคำหรือทุกประโยค อย่างไรก็ตามภาพที่ใดทั้ง ๒ ชุดนี้ (ถ้าตัดเพียง & เต็ม จะได้ภาพในหน้าคู่ ๒ เต็ม ภาพใน

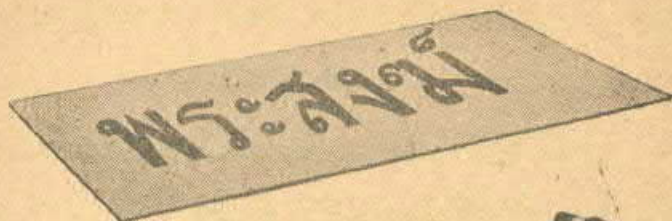
หน้า ๒ เล่ม รวมเป็นภาพ ๒ ชุด) ควรใช้ทำให้หมด
จะทำอุปกรณ์ชุดไหนมากน้อยแต่จะเห็นสมควร

การตัดบัตรคำและบัตรประโยคหรือภาพ นอกจากหนังสือ
ไปโรงเรียน ท่านก็ดำเนินการได้เช่นเดียวกัน

วิธีทำบัตรคำบัตรวลี และบัตรประโยคชนิดใหญ่

นอกจากบัตรคำ ชนิดเล็กดังกล่าวแล้วจะต้องมีบัตรคำ
ชนิดใหญ่ บัตรคำชนิดใหญ่นี้ ๒ อย่าง คือชนิดอ่อนสำหรับ
กระเป๋านักเรียน และชนิดแข็งสำหรับภาพผนัง บัตรคำชนิดอ่อน
นี้ใช้กระดาษธรรมดาสีขาวอย่าให้อ่อนเกินไปนัก คิดเป็นรูป
สี่เหลี่ยมขนาดโตพอสอดใส่กระเป๋านักเรียนได้ เขียนคำ หรือวลี
หรือประโยคที่ใช้สอนซึ่งทำภาพไม่ได้

บัตรคำชนิดใหญ่ทั้งอ่อนและแข็งนี้ นำไปใช้ร่วมกับ
อุปกรณ์ชุดอื่นได้เข้าได้ช่วย ในการเขียนคำต่าง ๆ
ลงในบัตรคำทั้งชนิดอ่อนและแข็ง ถ้าจะใช้กระดาษ หรือตราไม้
ประทับตัวอักษรที่ละตัว ๆ ก็ได้คำต่าง ๆ ที่สวยงามยิ่งขึ้น
แต่เป็นภาระที่จะต้องจัดหาตราตัวอักษรทั้งสระ พยัญชนะ
และวรรณยุกต์ต่าง ๆ ให้ครบ

ภาพที่ ๒

ภาพผนังและการใช้

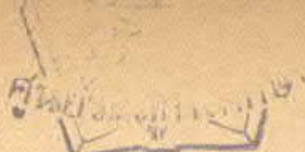
เมื่อเด็กหนังสือไป โรงเรียน สำหรับ ทำบัตร ต่าง ๆ
 ภาพผนังที่ทางนั้นจะต้องมีคำพิมพ์ไว้ต่างหากจากในชุด “ไป
 โรงเรียน” แต่จะภาพมีสองคำ จึงคัดคำหนึ่งให้ติดขอบ แล้ว
 ติดใต้ภาพ แล้วปิดกระดาษแข็งเพื่อความปลอดภัย ส่วนอีกคำ
 หนึ่งนั้น ปิดบนกระดาษแข็ง ติดให้ขอบดีเหมือนแผ่นผ้า

เรียกว่า “บัตรแข็ง” “บัตรแข็ง” นี้ใช้เงินเทียบกับค่าที่ดิน
ไคภาพ

การเดิน ครึ่งแรกครูเริ่มด้วยการหัดให้เด็กตั้งแถวและ
พูด ครูเอาภาพหนึ่งแค่ตะแค้นมาแสดงให้เด็กดู ถามเด็กว่า
เป็นภาพอะไร ถ้าภาพมีลักษณะที่จะชักจูงให้เกิดความคิดเห็น
ก็ชักถามให้เด็กพูดมากขึ้น เช่น ภาพ “ชาวนาทำนา” ครู
อาจถามเด็กถึงพ่อแม่ญาติพี่น้องของใครทำนา ใครเคยช่วย
ทำนา หรือถ้าเด็กคนใดแสดงความอยากรู้ก็ให้เขามาเล่าให้
ฟังพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างหัดให้กล้าพูด ทำให้เด็กอื่นอยาก
พูดบ้าง ครูพูดให้มีการสนุกสนานปนไปกับภาพ เช่น เมื่อครู
เอาภาพวัดออกมาแสดง ครูอาจถามเด็กว่าใครอยู่วัดบ้าง ครู
อาจพูดว่าครูก็อยู่วัด เพราะครูเคยบวชเณรและบวชพระ หรือ
ครูเคยเป็นลูกศิษย์วัดเป็นต้น แต่จะภาพเมื่อใดให้เด็กพูดพอ
สมควรแล้วครูก็สรุปว่า ถอดลายคำพูดไคภาพนั้นคือคำ “ชาว
นาทำนา” “วัด” “บ้าน” ฯลฯ

เมื่อทำเช่นนี้พอสมควรก็ต้องถามจนแล้ว ครูก็เอาภาพ
เหล่านั้นมาแสดงให้เด็กดูอีก คราวนี้ครูถามและให้เด็กตอบแค่ตะ

ภาพว่า เป็นภาพอะไร ทุก ๆ ภาพ ถ้าพบว่าภาพไหนเด็กยัง
จำไม่แม่น หรือไม่เข้าใจ ครูก็ทวนเพื่อให้เด็กเข้าใจความหมาย
ของภาพมากขึ้น การเดินต่อไป เรียกว่า “แต่งภาพในห้อง
เรียน” ครั้งแรกใช้ภาพ ๓๒ ภาพ ให้เด็ก ๓๒ คน เป็นคาบ
และผู้แข่ง ๓ คนยืนหน้าชั้น ให้เด็กผู้แข่งเอาภาพแขวนคาบ ๓๒
ภาพ คาบรู้ว่าคำในภาพตนอ่านว่าอะไร ผู้แข่งขันมี ๓ คน
ดังนั้นจะได้บัตรตามส่วนแบ่งคนละ ๔ บัตร ภาพบางภาพอาจมี
ต้องคำ เช่น พ่อ และ แม่ หรือ เรนุ และ บัญญา ครู
ก็จัดให้รวมกันเสีย แล้วหยิบเป็นหนึ่งคำ ให้ผู้แข่งบัตรของตน
ตัดบัตรหนึ่งก่อนแข่งขัน พอได้เอา “หนึ่ง - ต้อง - ดำ” ก็
วิ่งไปแขวนตามภาพ การได้เปรียบและเสียเปรียบมีอย่างนี้ คือ
ผู้แข่งจะต้องอ่านคำในบัตรออก ให้อ่านบัตรแล้วถามดัง ๆ เช่น
“บ้าน อยู่ไหน” คาบอ่านรับคำนั้นว่า “บ้าน อยู่ไหน” ผู้
แข่งรับเอาบัตรนั้นไปแขวนที่ภาพ ถ้าอ่านไม่ได้ในครั้งแรก ๆ
ผู้แข่งจะต้องเดินเอาบัตร “บ้าน” ไปเทียบภาพแต่ละภาพจน
พบคำ “บ้าน” ที่ภาพบ้าน พอพบภาพก็ต้องอ่าน “บ้าน” ก่อน
คาบต้องตอบว่า “บ้าน ถูกแล้ว” แล้วจึงส่งบัตรนั้นให้คาบ
ถือไว้และรับแขวนบัตรต่าง ๆ ที่เหลืออยู่ให้หมดไป

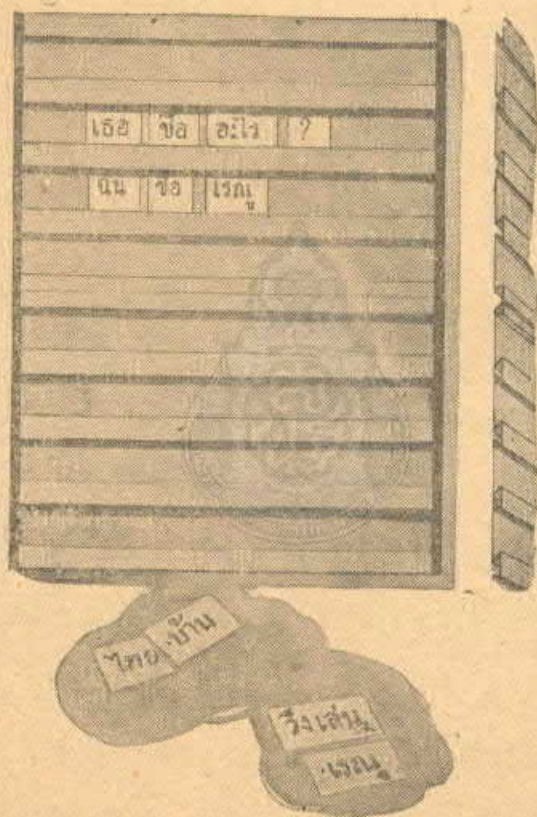
ครู มี กระดานดำ เตรียมไว้ สอง แผ่น หน้า ชั้น เคียง ๆ กัน
 แผ่นหนึ่งสำหรับเด็กที่เป็นคาบจะเขียน เมื่อเรียบครบจากผู้แข่งขัน
 แล้ว ก็มาเขียนค่านับลงบนกระดาน แล้วก็นับครและภาพให้ครู
 เป็นอันหมดหน้าที่ของคาบ อีกแผ่นหนึ่ง ค้ของไว้ด้านช่อง มี
 ชื่อผู้แข่งขันกำกับไว้ ผู้แข่งขันเมื่อแจกบัตรคำให้แก่คาบจนหมด
 มือแล้ว จึงรีบมาเขียนค่าเหล่านั้นจากความจำ ถ้าเขียนทั้ง ๔ คำ
 ได้เร็วและถูกต้องก็ได้ชมเชย ผู้อื่นปรบมือให้เป็นทหนึ่ง เด็ก
 บางคนอาจจำไม่แม่น แต่มีเราจดไว้ เหลือดูคำจากกระดาน
 ข้างเคียงแล้วจำเค้าได้ รีบเขียนเต็มจนครบ ก็ได้ชมเชย
 ปรบมือให้ เป็นที่สุด ถ้าเขียนไม่ได้ครบครูก็ช่วยแนะนำนิดหน่อย
 จากกระดานข้างเคียง จนครบคำแล้วก็พูดสั่งเตรียมกำลังใจเพื่อ
 ให้ตั้งเกดขึ้นอีกคราวหลัง

ครูทวนคำได้ภาพกับเด็กที่เดินทั้งหมด โดยถือภาพทั้ง
 หมดหันไปทางเด็ก เอาภาพแผ่นหนึ่งปิดคว้านภาพทั้งหมด
 แล้วเตือนให้คำไม่ด้อยอก ให้เด็กแข่งกันอ่าน อ่านแล้วเอาภาพ
 นั้นออก ทวนภาพอื่น ๆ ไปจนหมด หมุนเวียนให้เด็กทุกคน
 ได้แข่งขัน ครูจดจำ เด็กคนไหนมีความสังเกตดี มีไหวพริบดี
 คนไหนอ่อนและต้องการความช่วยเหลือ ครูต้องช่วยเด็กอ่อน
 ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนเป็นพิเศษ ให้ตามกันไปให้ทัน สำหรับเด็ก

ฉลาดเมื่อเทียบกับภาพประมาณ ๑๐-๑๕ หน้า และเขียนคำถาม
คำตอบเด่นกับกระเป่าผ่นักต้องแล้ว ครูก็จัดให้อ่านหนังสือได้
ก่อนและหาหนังสืออ่านประกอบมาให้ภายหลัง พยายามทำให้
เด็กทุกคนให้อยู่ในสภาพ "มันเขี้ยว" เต็มอ ถ้าเด็กจำคำ
& คำใดก็ ก็เพิ่มจำนวนภาพขึ้น โดยเพิ่มคำขึ้น เท่ากับจำนวนภาพ
ในที่สุดอาจเดินได้ทั้งห้องพร้อม ๆ กัน แต่ต้องให้เด็กเจนกับคำ
และภาพอย่างน้อยยี่สิบหนแล้ว (เพื่อให้การแข่งขันสนุก ครู
อาจให้รางวัลตลกกวาดคนละเม็ดแต่สรวลตลกก็ควรคิดใจ)

กระเป่าผ่นักและการใช้

วิธีทำกระเป่าผ่นัก อุปกรณ์การสอนชุดหนึ่งส่วนสำคัญไม่
ยิ่งหย่อนกว่าภาพผ่นัก เป็นอุปกรณ์ที่ทำให้เด็กได้รู้ได้จดจำคำ
ต่าง ๆ ได้ และยังเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประโยชน์ในการฝึกเขียน
อีกด้วย มีลักษณะเป็นกระดาษพับซ้อนกันเป็นกลีบ ๆ มีดันทง
ส่วนบนส่วนล่าง สำหรับไว้เขียนบัตรคำ รีมท่ง & ด้านขวา
ทาบปิดเมื่อบรรจุไว้เสียเพื่อถนอมให้รอยพับขยายออกมาได้ ทั้งจะ
ทำให้ไม่ฉีกขาดได้ง่าย ส่วนด้านหน้าใช้บัตรคำอย่างอ่อนพอที่จะ
เขียนในกระเป่าผ่นักได้เตรียมไว้หลาย ๆ บัตร ตั้งได้ช้อยบายไว้
แล้วในวิธีทำบัตรคำ

ภาพที่ ๓

วิธีใช้

เมื่อครูพิจารณา ลักษณะ ของคำคล้าย หนึ่งดียวเสมอ
จะเห็นได้ว่าคำพูดของเด็กหรือของคนทั่วไปก็ตาม จัดออกเป็น

๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ เป็นคำขอของวัตถุหรือสิ่งของรอบ ๆ ตัว
ซึ่งแสดงให้เห็นได้ และทำภาพได้

ประเภทที่ ๒ เป็นคำพูดแสดงถึงกิริยาอาการ เช่น กิน
นอน นั่ง ยืน หายใจ คิด เป็นต้น คำพูดประเภทนี้ทำภาพ
แสดงความมุ่งหมายยาก แต่ถ้าใช้ประกอบกับสิ่งอื่น อาจทำ
ภาพเป็นวลี เช่น “ไป” ทำภาพไม่ได้ ถ้าเติมคำ “โรงเรียน”
เป็น “ไปโรงเรียน” อาจทำภาพได้ แสดงให้เห็นเด็กกำลัง
เดินมือ ถือหนังสือ หันไปทางโรงเรียน ซึ่งอยู่ไกล ข้างหลังในภาพ
เป็นต้น

ประเภทที่ ๓ เป็นคำแทนชื่อ เช่น ฉัน ท่าน เธอ เขา
เรา เป็นต้น หรือคำ อะไร ใคร ที่ไหน ทำไม เหล่านี้
เป็นต้น ซึ่งแสดงด้วยภาพไม่ได้ จึงต้องหาวิธีเล่นกับเด็กด้วย
การใช้กระเปาะหนัง และด้วยการคิดให้เป็นเรื่องให้เด็กรู้สึกสนุก

เพ็ดลิดเพ็ดลิน เป็นลักษณะคำถามคำตอบโดยให้เด็กต้องออก
ทำทาง ถามกัน ตอบกัน แล้วให้มีการเขียนประโยคเหล่านั้น
ทันที หัดให้เขียนกับคำ เขียนกับลักษณะประโยค แล้ว
เขียนกับดวงด้ายโดยให้เขียนพร้อมกันไป โดยเอาคำใหม่ที่ได้
เรียนจากภาพนั้น มาใช้เล่นในการแต่งประโยคพร้อมกัน
ไปด้วย

ก่อนอื่นครูจะต้องเลือกลำดับคำอะไรมาก่อนอะไรมาทีหลัง
จากหนังสือที่ตกลงใช้ทำอุปกรณ์ เช่น จากหนังสือไปโรงเรียน
แล้วเอาคำเหล่านั้นมาใช้ผูกประโยค เพื่อฝึกเด็กคราวละ ๕
หรือ ๕ คำ พร้อมกันกับคำถามที่ลงท้ายด้วยคำว่า อะไร ทำไม
ที่ไหน เป็นต้น เมื่อได้เล่นคำไหนผูกเป็นประโยคแล้ว ก็ควร
ขีดออกเป็นลำดับลงไปจนครบ ๓๐ หน้า แล้วจึงให้เด็กอ่าน
หนังสือ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. “ชื่ออะไร” ครูถามเด็ก “เธอชื่ออะไร?” เด็ก
ตอบ “ฉันชื่อเรณู” เด็กถามครู “ครูชื่ออะไร?” ครูตอบ
“ฉันชื่อจันทน์” เด็กคนหนึ่งถามเด็กอีกคนหนึ่ง “เธอชื่อ
อะไร?” เด็กอีกคนหนึ่งตอบ “ฉันชื่อบุญญา” ฯลฯ ใน

การเดิน “ชื่ออะไร?” ครูเตรียมบัตร “ฉัน” “เธอ”
 “ครู” “ชื่อ” “อะไร” และ “?” ครูใช้เด็ก ๖ คน
 แจกบัตรไว้คนละ ๖ บัตร ส่งมุติให้คนหนึ่งเป็นครูเพื่อให้บังเกิด
 ความสนุก ความกล้าแสดงออกในการถูกถาม การตอบ และ
 การที่ต้องออกมายืนหน้าชั้น ครูอาจให้เด็กทักทายกันก่อนก็ยัง
 ได้ ขณะที่แสดงก็จะสนุกสนาน เด็กที่เป็นครูควรเป็นเด็กต้อง
 กว่าคนอื่นนิดหน่อย ครูแขวนกระเป๋ามั่งไว้ทางซ้ายสุดของ
 กระดานดำ เพื่อเหลืตไว้เขียนหนังสือบนกระดานดำมาก ๆ ให้
 เด็กคนหนึ่งไปทักเด็กคนที่สองแล้วถามว่า “เธอชื่ออะไร?”
 เด็กอีกคนหนึ่งทำท่าตอบ “ฉันชื่อเรณู” ครูแนะให้เด็กคนแรก
 เลื่อกำ เธอ ชื่อ อะไร? ครั้งแรกเด็กยังเลื่อกไม่ถูกเพราะ
 ไม่เคยอ่านมาแต่ก่อน แต่ครูเลื่อกให้แล้วให้เขาไปเขียนและ
 เขียนตามทันที ดังนั้นเขาจะแฉเห็นประโยคที่เขาเขียนเหมือนกับ
 ประโยคที่เขียนและอ่านว่า “เธอชื่ออะไร?” ซึ่งเขายังไม่รู้
 ดันัก เด็กคนที่สองเลื่อกบัตรของคนโดยครูช่วยเหลื “ฉัน ชื่อ
 เรณู” ไปเขียนในกระเป๋ามั่ง แล้วเขียนได้ประโยคแรกให้คำ
 ครวงกันเป็นแถวตมา และในเวลาเดียวกันครูแจกบัตรเลขอารบิก
 กำกับประโยคที่เขาเขียนไว้ด้วย คู่แรกจะเป็นดังนี้

1	เธอ	ชื่อ	อะไร	?
2	ฉัน	ชื่อ	เรณู	

1. เธอ ชื่อ อะไร?

2. ฉัน ชื่อ เรณู

ต่อไปให้เด็กคนที่ถามทบทวนแล้วถามว่า “ครูชื่ออะไร?”
 ครูตอบ “ครูชื่อฉัน” แล้วให้เด็กช่วยกันเขียนประโยคเหล่านี้
 เพิ่มเติมอีกในกระเปาะผนัง แล้วเขียนตามเหมือนกับเด็กคู่แรก
 คู่ต่อไปจะเป็นดังนี้

3	ครู	ชื่อ	อะไร	?
4	ครู	ชื่อ	ฉัน	

3. ครู ชื่อ อะไร?

4. ครู ชื่อ ฉัน

ต่อไปคู่ที่สามซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้ว เมื่อได้เห็นตัวอย่าง
 เพื่อน ๆ แล้วจึงไว้อีกคน คนหนึ่งจะถามว่า “เธอชื่ออะไร?”
 อีกคนหนึ่งจะตอบว่า “ฉันชื่อบัวชมพู” คราวนี้เขาจะไปเขียน
 บั๊กรำบนกระเปาะได้โดยทั้งสองคน เพราะเห็นตัวอย่างมาแล้ว
 คู่ต่อไปจะเป็นดังนี้

5	เธอ	ชื่อ	อะไร	?
6	ฉัน	ชื่อ	บัวชมพู	

5. เธอ ชื่อ อะไร?

6. ฉัน ชื่อ บัวชมพู

ตั้งบนกระดานดำ ทางกระเป๋ามันจะแสดงให้เห็นแต่คำ
 ง่ายอย่างน้อยต้องหน อย่างมากสามหน เว้นแต่ชื่อเด็กหรือชื่อ
 ครูซึ่งต่างก็เขียนได้ก่อนแล้ว เด็กแต่ละคนจะได้โอกาสเขียนเป็น
 ประโยค และอ่านเป็นประโยค และดูเป็นประโยค ทั้งคำถามและคำ
 ตอบ ส่วนบัตรที่เหลืออยู่ในมือก็ให้เด็กเทียบดูที่กระเป๋ามัน เพื่อ
 รู้ว่าอ่านว่าอะไร และให้แต่ละคน ออกคำ ที่เหลืออยู่ในบัตรลงบน
 กระดานไปด้วย ตั้งหน้าเด็กทั้งหกคนได้เรียนเด่นกับคำหกลำ
 นอกจากชื่อของเขาเข้าไปเข้ามาบนกระดาน ครูก็เดินกับหมวดอื่น
 อีกหกคนต่อไป ผู้ที่เดินแถวก็ไปทำกิจกรรมอย่างอื่น เด็กทุกคน
 ยากแฉ่ง และเมื่อเขาได้แฉ่งแล้วเขาก็พอใจ ครูชมคนไหน
 หนึ่งคนน้อยยระหว่าที่เขาแฉ่ง

เมื่อไปสำรวจดูลำดับคำ คำไหนที่ไรแล้วก็ขีดออกเสียคือ
 ไปตั้งเรื่องเป็นคำถาม “ไปไหน?” ครูเตรียมบัตรเพิ่มมีคำ
 ไปโรงเรียน วัด บ้าน เทียว อย่างละหกบัตร ส่วนบัตรเก่าที่ได้
 ไรแล้ว ให้เอามาเรียงไว้ที่โต๊ะครูเพื่อเด็กเลือกใช้ ครูเลือกเด็ก
 ทุกคนให้ขึ้นมาหน้าชั้นหน้ากันเหมือนเมื่อก่อน ให้เด็กคน
 หนึ่งเริ่มถามเด็กอีกคนหนึ่ง “เธอไปไหน?” เด็กอีกคนหนึ่ง

ตอบ “ฉันไปโรงเรียน” ให้เด็กคนหนึ่งถามครู (สมมุติ)
 “ครูไปไหน?” ครู (สมมุติ) ตอบ “ฉันไปเที่ยว” ให้เด็กอีก
 คนหนึ่งถาม “เธอไปไหน?” เด็กอีกคนหนึ่งตอบ “ฉันไปบ้าน”
 ดังนั้นคำทั้งห้ายจะซ้ำกันอย่างน้อยต้องหน เว้นแต่คำ “บ้าน”
 “โรงเรียน” และ “เที่ยว” ซึ่งจะถูกใช้เพียงหนเดียว ซึ่งครู
 อาจนำมาใช้อีกต่อไปในบทเรียนหลัง เป็นคำถามคำตอบ เช่น
 “เธอไปโรงเรียนหรือ?” ตอบ “เปล่า ฉันไปบ้าน” ถาม “เธอ
 ไปเที่ยวหรือ?” ตอบ “เปล่า ฉันไปโรงเรียน” ฯลฯ ดังนั้นบท
 กระบวนนี้ และบทกระดาน ก็จะได้คำเหล่านี้ซ้ำกันอีก อย่างน้อย
 ต้องหน และครูอาจนำคำอื่นมาใช้อีกด้วยเช่น คำ “หรือ” และ
 คำ “เปล่า” เมื่อได้ใช้คำต่าง ๆ ซอกไปแล้ว ครูก็ขีดคำใน
 ตำรับที่เรียงไว้ ตามหน้าหนึ่งสี่ออกได้เลยแล้ว คิดคำถามอย่าง
 ขึ้นเช่น “เธอเป็นใคร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันเป็นเด็กหญิง”
 เรณู” ฯลฯ หรือ “เธอนั่งทำอะไร?” เพื่อได้รับคำตอบ “ฉันนั่ง
 ทำบ้านเงิน” หรือ “นั่งเล่นกบ” เป็นต้น

ครูก็ถามและตอบจนครบคำที่มีในหนังสือหน้าแรก ดัง

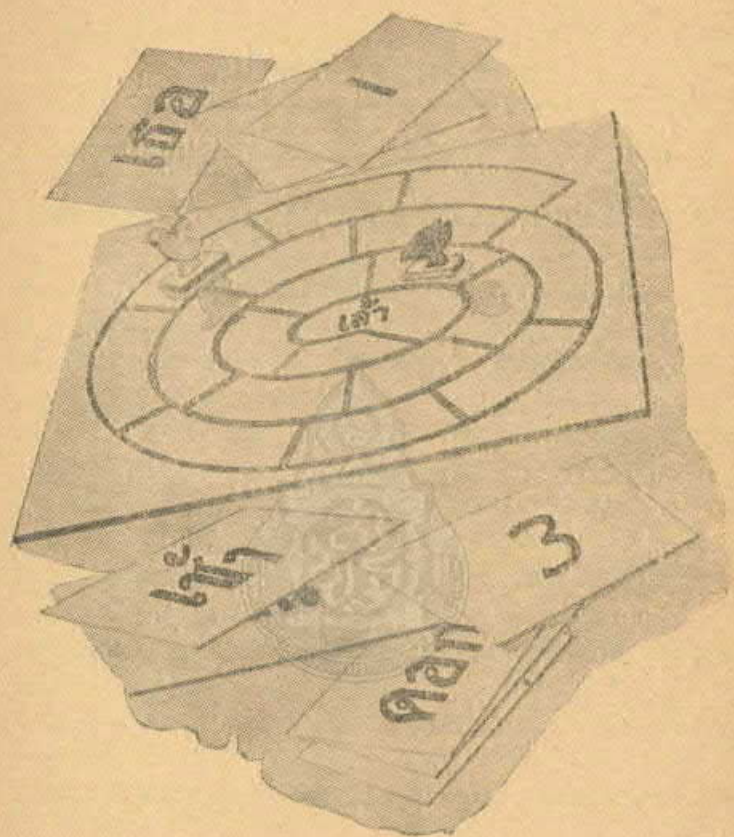
๓๐ หรือ ๓๓ หน้า แล้วย่นหนังสือให้เด็ก ๆ ก็จะอ่านได้ แต่ครู

ต้องใช้กระเป๋าน้ำ และภาพผนังเรื่อย ๆ ไป ต่อกันหน้าข้อความ
ในหนังสือเพื่อให้เด็ก ๆ อ่าน เมื่อเด็กเขียนบนกระดานมือต้อง
พอดีสมควรแล้ว ครูจึงเริ่มให้เขียนลงบนสมุด

การใช้ภาพผนังและกระเป๋าน้ำ พยายามให้ประสานกัน
คือ เดินลำดับกันไป ครูอาจคิดเด่นซ่อนหาบัตรคำ หรือใช้
อุปกรณ์ต่าง ๆ สลับบทเรียน เพื่อมิให้เด็กรู้สึกเบื่อ การใช้
อุปกรณ์กระเป๋าน้ำและภาพผนังต้องการความอดทนจากครูมาก
สักหน่อย แต่การด้นแบบนั้นครูจะช่วยให้เด็กสนุกเพลิดเพลิน
ได้มากกว่าการด้นแบบเดิม หวังว่าครูจะเสียสละทำให้ได้ผล
จริง ๆ และครูต้องคิดตามคำที่เด็กได้เขียนอ่านพูดแล้วให้อยู่
ในความทรงจำได้ทุกเมื่อ โดยครูเขียนประโยคต่าง ๆ ที่เด็กได้
ผ่านมาแล้ว ให้เด็กของอ่านดู เวลาครูเรียกเด็กมาพบเป็นคน ๆ
ก่อนจะทำกิจกรรมอื่น ๆ ครูควรพยายามคิดประโยคคำถามคำ
ตอบ มิให้เหมือนกับใจความของหนังสือ เด็กจะได้รู้ดีกว่าใจ
ความของหนังสือเขาอ่านได้เอง ถ้าครูทำตามแนวนั้นจนจบคำ
ต่าง ๆ ของหนังสือแต่ละเล่มเป็นลำดับกันไปจะได้ผลดีมาก

วิธีทำอุปกรณ์เตือนไก่เข้าเล้า

อุปกรณ์การเตือน^ขชุน^ข เป็นเกมการเล่นแข่งขันช่วยในการจำคำ หรือวัด หรือประโยคต่าง ๆ ในบัตรคำที่เด็กได้เรียนมาแล้ว มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งดีเหลียมมีวงกลมทำเป็นตารางเวียนเป็นช่อง ๆ ใ้ภายในประมาณ ๑๕-๒๐ ช่อง ในจุดศูนย์กลางของแผ่นมีคำ ๆ หนึ่งเขียนไว้ว่า “เล้า” มีตัวไก่เล็ก ๆ ๒ ตัวสมมุติว่าไก่ดำตัวหนึ่งและไก่ขาวตัวหนึ่ง ตัวดำตัวหนึ่งไก่ อาจใช้จุด หรือปั้นด้วยดินเหนียวก็ได้ นอกจากนั้นกับบัตรคำอย่างแข็งและอ่อน ซึ่งใช้ประกอบภาพผนังและกระเป่าผนัง ซึ่งได้ทำไว้แล้วมาเขียนเลขคะแนนกำกับไว้ที่หลังบัตรคำทุก ๆ บัตร เช่น แม่ ๑ คะแนน โรงเรียน ๑ คะแนน ไป ๒ คะแนน คะแนนหลังบัตรจะเขียนเท่าใดนั้น ก็ความยากง่ายของคำเป็นเกณฑ์ คำใดง่ายก็ให้คะแนนน้อย คำใดยากให้คะแนนมากขึ้น แต่ไม่ควรเกิน ๓ คะแนน ในการเล่นครั้งแรกเตรียมบัตรไว้ประมาณ ๓๐-๔๐ บัตร

ภาพที่ ๔

วิธีใช้

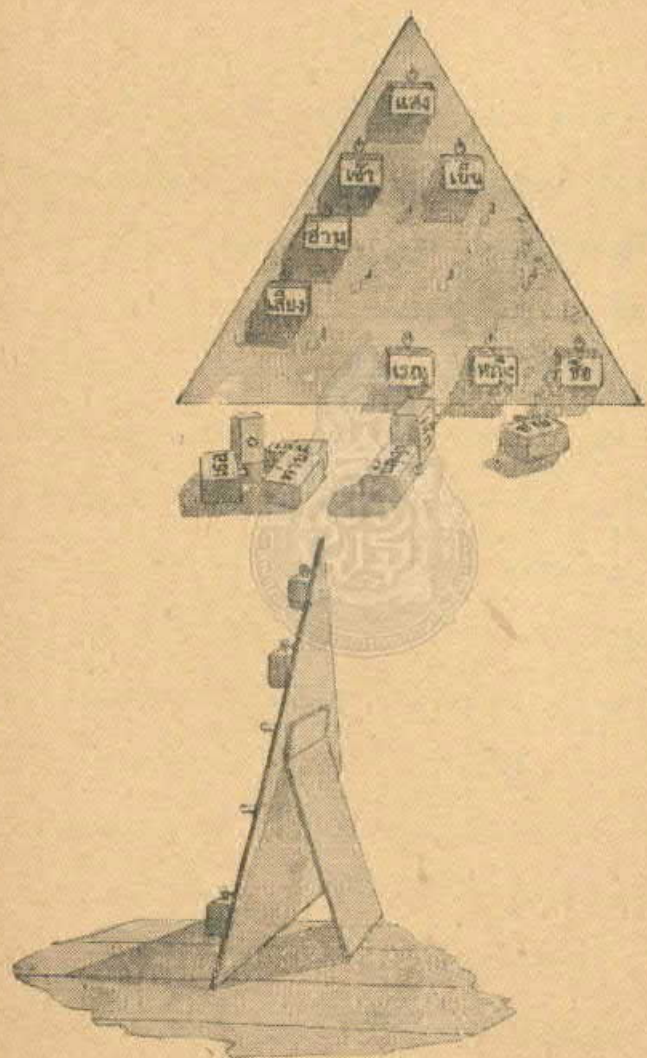
จัดเด็ก ๒ คน มอบไก่ให้กันละตัว สมมุติว่าคนที่ ๑ ไก่ดำ
คนที่ ๒ ไก่ขาว ให้จับฉลากหรือคดลงกันเองว่าจะให้ใครเป็นผู้เดิน

ก่อน แล้วเอาบัตรคำต่าง ๆ คำหน้าตง แยกเป็น ๓ กองตาม
 คะแนนหลังบัตรเด็กจะเห็นแคตานหลังที่เขียนเลขกำกับไว้ บอก
 ให้ทราบว่า ถ้าใครหยิบบัตรในกองใดขึ้นมา และอ่านออกได้
 (โดยให้คู่เดินไปด้วย เพื่อว่าถ้าคู่เดินอ่านได้จะได้เป็นการสอบ
 ทานว่าอ่านได้จริง ถ้าคู่เดินอ่านไม่ได้ จะได้พลอยทราบไว้ด้วย)
 ก็เมื่อถึงตอนไก่เข้าไปในช่องวงกลมเท่ากับคะแนนหลังบัตร ใน
 การหยิบบัตร ขึ้นอ่านนั้น ต้องให้หยิบบัตร ฉบับที่อยู่ บนสุดในกอง
 หนึ่ง ๆ เสมอ คนที่ ๑ เบ็ดไก่ให้คนที่ ๑ ขึ้นอ่าน อ่านได้ก็เดิน
 คนที่ ๑ แล้วกับคนที่ ๒ สลับกันไป ในระหว่างการเล่น ถ้าคนหนึ่ง
 คนใดหยิบขึ้นมาแล้วอ่านไม่ออกหรืออ่านผิด ครูควรให้เด็กทวน
 เดินกันนั้นเป็นผู้ตัดสินด้วยว่าถูกหรือผิด เมื่อผิดก็ไม่ต้องเดิน
 และสอดคว้าไว้ใต้สุดบัตรอื่น ๆ ในกองนั้น ๆ เด็กคนที่อ่านไม่ได้
 หรืออ่านผิด ก็จะมีตาตั้งเกตุคำ ๆ นั้นและจำไว้ เมื่อถึงคราว
 เบ็ดอ่านต่อไปก็จะอ่านได้ เป็นการด่อให้เด็กจำโดยไม่รู้สึกตัว
 สลับกันไปเช่นนี้ บัตรใดที่เบ็ดขึ้นและอ่านได้ก็ให้สอดไว้ใต้บัตร
 อื่นในกองนั้น ๆ เช่นกัน ใครคือนไก่เข้าเข้าคือถึงจุดศูนย์กต่าง
 ก่อน ผู้ชนะเป็นผู้มาที่ ๑ รองลงมาที่ ๒ ตามลำดับ

ในการจัดเกมการเล่น เช่น อาจเพิ่มชนเป็น ๓-๔ คน ก็ได้ แต่จะต้องเพิ่มตัวไก่และบัตรคำให้สัมพันธ์กัน ในเวลาสอนจริงอาจดัดแปลงเป็นรูปสัตว์ชนิดอื่น เช่น รูปกระท่าย รูปวัว วาดเปลี่ยนคำในจุดศูนย์กลางและเรียกเสียใหม่ว่า ค้อนกระท่าย เขากอง หรือค้อนวัวเขากองก็ได้ อุปกรณ์การเล่นชุดนี้ ครูอาจใช้สอนเด็กเริ่มคุ้นเมื่อเข้าเรียนใหม่ ๆ โดยใช้ภายหลังจากที่ได้ให้เด็กเล่นกับบัตรคำต่าง ๆ มาและจำได้บ้างแล้วเป็นการสอนที่เป็นเกมการเล่นสนุกสนาน เด็กจะรู้สึกสนุก อยากเรียนได้จดจำคำต่าง ๆ เข้าใจโดยไม่หนักสมองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

วิธีทำสามเหลี่ยมขงชัย

อุปกรณ์การเล่นชุดนี้เป็นเกมการเล่นแข่งขันอีกอย่างหนึ่ง มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษแข็งรูปสามเหลี่ยมทำเป็นขาตั้ง ด้านหน้าติดขอเด็ก ๆ ไว้เป็นแถว ๆ มีไม้ดีเหล็กยึดติดหัวข้อยึดไว้แขวนที่ขอ ด้านหน้าของดีเหล็กมีเด็ก ๆ นึกคำต่าง ๆ ที่จะใช้สอนทวนความจำถ้าจะให้เล่นครั้งละ ๓ คน และกำหนดไว้คนละ ๕ คำ ก็ควรทำ ๓๕ คำ และทำดีพนักเขียนคำให้ต่างกัน ๓ คน ก็ ๓ ดี อุปกรณ์ชุดนี้ใช้ภายหลังจากที่ได้เล่นกับบัตรคำมาบ้างแล้ว เช่นเดียวกับค้อนไก่เขาเถา

ภาพที่ ๕

วิธีใช้

ถอดห้วงคำออกมาว่าเป็นกอง ๆ ตามดี ให้หยิบขึ้นมา
อ่านทีละคำ ค่อย ๆ ถอดกับค้อนโกะเข้าได้ แต่ไม่ใช่อ่านจากบัตร
คำ ใช้อ่านจากคำที่คิดแต่งไม่ วิชาเด็กเล็ก ๓ คน ให้เลือก
ผู้คนละดี และตกลงกันก่อนว่าจะให้ใครเป็นคนหยิบขึ้นแขวน
ก่อนหลัง ถ้ามี ๓๕ ห่วง ก็จะได้คนละ ๕ ห่วง คดกันทั้งคำยาก
และคำง่าย ให้คนที่หยิบห้วงคำในกองของคนขึ้นและอ่านได้ก็
มีสิทธิไปแขวนที่ขอบแผ่นตามเหลี่ยม การแขวนจะแขวนห่วงใด
ก็ได้ ค่อยไปถักคนที่ ๒-๓ ความจำดับ ในระหว่างเดินถ้าคนหนึ่ง
คนใดอ่านไม่ได้ หรืออ่านไม่ออก ก็ไม่มีสิทธิไปแขวน และครู
ก็ควรให้เด็กที่ร่วมเดินด้วยนั้นบอกให้รู้ด้วยว่า คำนั้น ๆ อ่านว่า
อะไร ในตอนนั้นและจะเป็นการฝึกความจดจำของเด็กโดยไม่รู้
ตัวดี เช่นเดียวกับค้อนโกะเข้าได้ ผิดแต่เปลี่ยนกับหยิบอ่าน
ไปเช่นนั้น ห่วงคำของใครได้แขวนหมดก่อนก็เป็นผู้ที่ ๓ รอง
ลงมาที่ ๒-๓ ความจำดับ

ในการใช้อุปกรณ์การต้อนชุดนี้ อาจเพิ่มเด็กขึ้นเป็น ๔-๕
คนก็ได้ แต่ต้องเตรียมห้วงคำไว้ครบคนในการเดินเมื่อถึงจุดลง

แค่ละคราว ควรจับเปลี่ยนให้เด็กที่เดินห้วงคำอื่น ๆ บ้าง เพื่อ
ให้แต่ละคนได้ผ่านคำทั้ง ๓ ดี หมายความว่า เด็กคนหนึ่ง ๆ
จะต้องเดินได้ทุกดี จะมีแพ้ ชนะถึงขั้นดุดกัน ๓ ครั้ง จึงจะนับ
ว่าเด็กแต่ละคนได้เดินเขวนคำครบ อ่านและจำห้วงคำทุกแห่ง
คำที่นำมาให้เดินแค่ละคราวนั้น

อุปกรณ์การสอนทั้ง ๒ ชุดนี้เป็นเกมการเล่นแข่งขัน ใน
เวลาทบทวน หรือจัดเกมการเล่น มีข้อควรระวังอย่างหนึ่ง
คือควรใช้คำว่าแพ้ชนะน้อยที่สุด ขอให้ใช้ว่าเป็นผู้มาที่ ๑ เป็นผู้
มาที่ ๒ ที่ ๓ แทน ถ้าใช้คำว่าแพ้ชนะ อาจทำให้เกิดปมด้อย
อาจนึกคิดไปในทางแพ้ชนิดที่ไม่เป็นกุศล และบางครั้งอาจจะ
เป็นชนวนการแตกวิวกันก็ได้ ในการเล่นเกมการแข่งขันเพื่อ
ประกอบการอ่าน ถ้าครูจะได้แนะนำให้เด็กทุกคนมีคติในการ
เดินเท่ากับเป็นการดำรงوجدการเวียนของเด็กไปด้วย เช่น จัด
แบบให้มั่งคั่ง

๕๘ ครั้งที่	เกมการเล่น	ใต้ที่	หมายเหตุ

อย่างนี้จะได้อะไรดีดั่งนั้น แผ่นดัดคนควรให้แบบแนะนำ
 แค่นั้นแรก ๆ เท่านั้น คือไปมอบให้เป็นสถิติประจำตัวของเด็ก
 เอง แนะนำให้กรอกเองเมื่อเสร็จจากการเล่นเกมหนึ่ง ๆ จะทำให้เด็ก
 ได้เพิ่มการจดเขียน รู้จักการวิเคราะห์ เปรียบ เปรียบ และข้อควรข้อ
 คนเอง

วิธีทำกล่องคำทวนการอ่าน

อุปกรณ์การอ่านชุดคนมีลักษณะเป็นกล่องดีหลายมีฝาปิด
 ภายในกล่องแบ่งเป็นช่องเล็ก ๆ หลาย ๆ ช่อง ในช่องต่าง ๆ
 (ที่คัด มาจาก หนังสือ ดึงโดยอธิบาย มาแล้ว ใน เรื่อง วิธีทำ บัตรคำ
 อย่างเล็ก)

บัตรคำนี้ได้ไว้ตามช่องต่าง ๆ เรียงไปตามหนังสือ เช่น
 ช่องที่ ๑ มีคำในหน้า ๑ ถึง ๓๐ ของหนังสือไปโรงเรียนของ

ภาพที่ ๖

ที่ ๒ คำในหน้า ๓๓ ของที่ ๓ คำในหน้า ๓๔ ๑๕๗ เป็นตำรับ
ไปจนหมดเล่ม ถ้ายังไม่อาจทำถูกต้องเป็นช่อง ๆ เช่นจะหากต้อง
เด็ก ๆ หรือกระป๋องเปล่าใช้ใส่แทนก็ได้

ภาพที่ ๓

วิธีใช้

ครูให้เด็กคนใดคนหนึ่งทำการให้ทับทวน เปิดหนังสือ
 ในหน้าที่ต้องการทวน แล้วบอกให้เด็กกล่าวในช่อง ที่ตรงตามหน้า
 หนังสือนั้นเลือกหยิบคำในช่อง หรือกล่ของขึ้นมาวางที่บนตัว
 หนังสือเรียงไปทีละคำให้ถูกต้อง เด็กก็จะหา จะดังเกิดในคำ

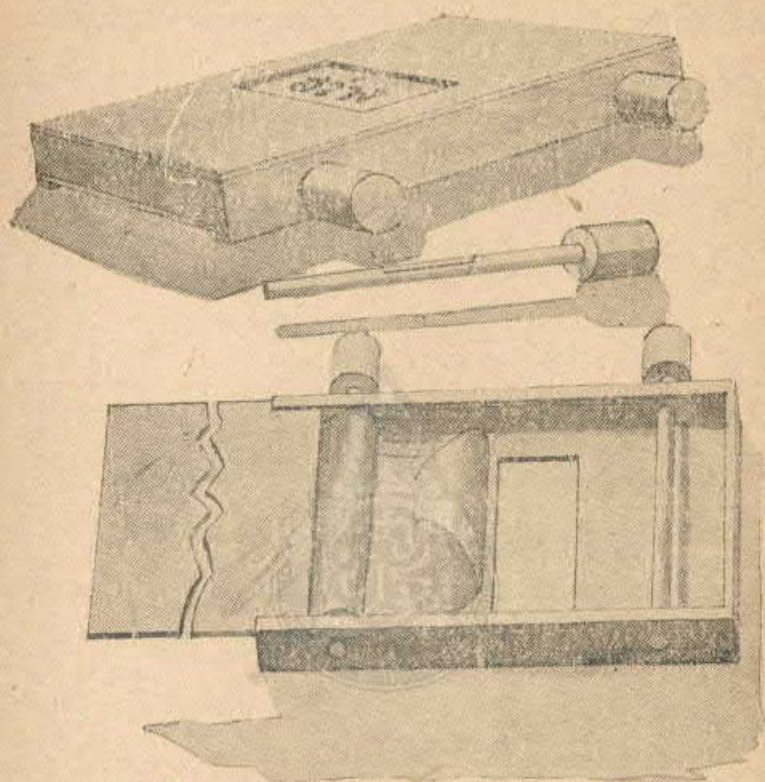
หนังสือแต่ละคำในกล่อง หาคำที่เหมือนกันนำมาวางทับไว้เมื่อ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูควรตรวจสอบโดยให้เด็กหยิบขึ้นอ่าน
ทีละคำ ๆ ทั้งคำที่นำไปวางทับแต่ละคำในหน้าหนังสือ คำใดที่ยัง
วางไว้ไม่ถูกต้องครูควรให้ค้นหาใหม่ เมื่อถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
ควรให้อ่านทวนอีกครั้งหนึ่ง

วิธีทำกล่องหมุนคำ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้ไว้สำหรับทวนการอ่านของเด็ก ที่
ได้เน้นบัตรคำ ภาพหนึ่ง กระดาษหนึ่งมาแล้ว มีลักษณะเป็นกล่อง
สี่เหลี่ยม ด้านหน้ามีช่องหน้าต่าง สำหรับให้คำต่าง ๆ เดือนชน
ด้านหลังกม้วนปิด ด้านข้างมีลูกบิด สำหรับหมุนคำขึ้นลง ๒ อันมี
กระดาษแผ่นยาว ๆ เขียนคำต่าง ๆ เป็นแถว คอลปด้ายของ
กระดาษทั้งสองข้างติดที่แกนของลูกบิดทั้ง ๒ อันโดยใช้ด้ายมัด
ม้วน เมื่อหมุนลูกบิดอันใดอันหนึ่ง ก็จะมีวนกระดาษเข้าได้
พร้อมกับคำต่าง ๆ จะเดือนชนลงตามช่องหน้าต่างด้วย

วิธีใช้

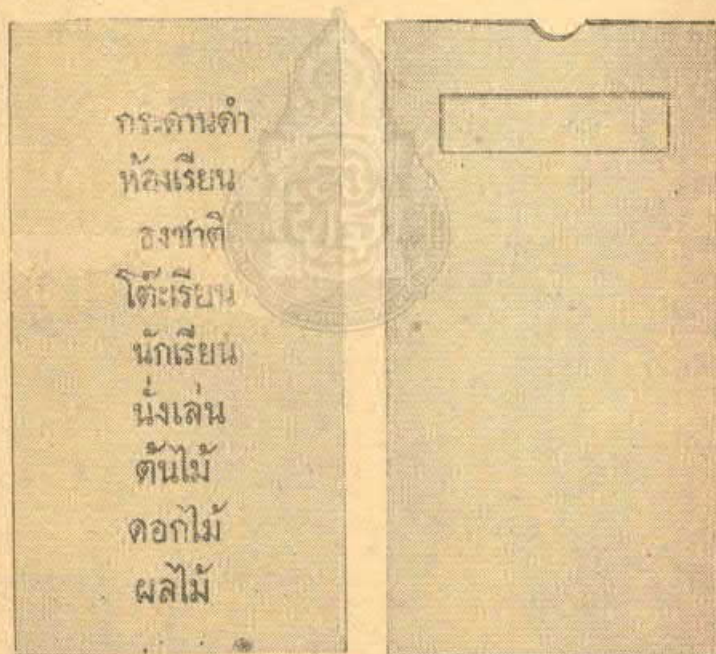
เมื่อหมุนลูกบิด คำต่าง ๆ ก็จะมีเดือนชนลงตามช่องหน้าต่าง
ต่างนั้น ครูเขาไว้ทบทวนกับเด็ก ผู้ใดจะทบทวนกับเด็กคนใด
หรืออาจใช้ทบทวนกับเด็กเป็นหมู่ ๆ โดยใช้ชิงกันอ่านเร็ว ๆ ก็ได้

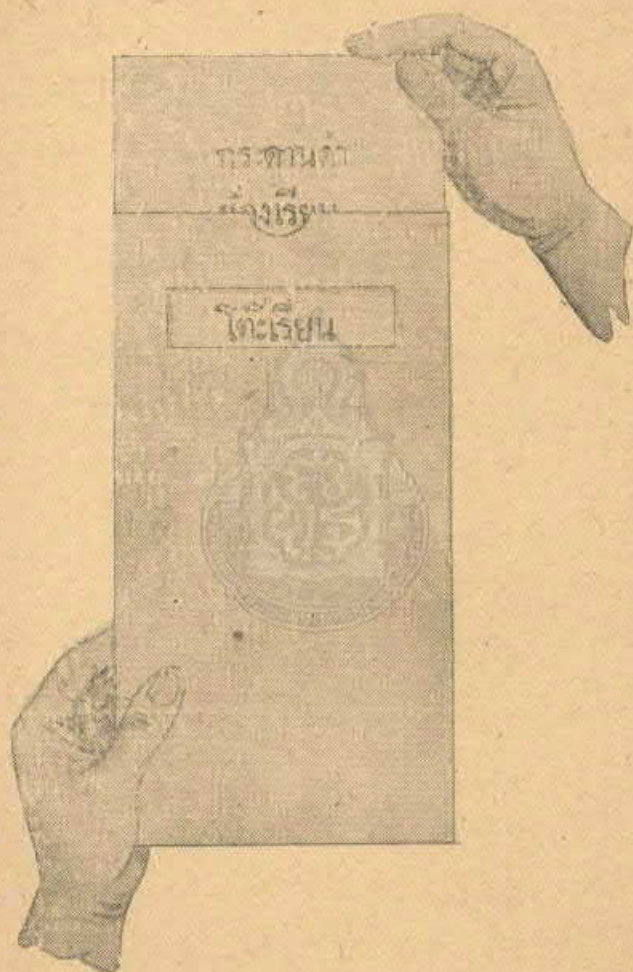

ภาพที่ ๘
วิธีทำของเล่นกล

มีลักษณะเป็นกระดาดแข็งรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพบซ้อนกันเป็น
 รูปกระเปาะ คือปิดส่วนกันและส่วนข้างทั้งสองด้านหน้าเจาะเป็น
 ช่องหน้าต่างเล็ก ๆ ขนาดกว้างยาวพอมองเห็นคำที่เลื่อนขึ้นลง

คัดกระดาษแข็งบาง ๆ ออกแผ่นหนึ่ง ขนาดพอใส่ในซองเดือนขึ้น
 ลงได้ ให้ยาวกว่าซองสักเล็กน้อยเพื่อหีบเดือนขึ้นลงได้สะดวก
 ในแผ่นกระดาษแข็งเขียนคำต่าง ๆ ในหนังสือที่ใช้สอนบทพจน
 าน์ลงมาในทางดั่งกระให้พอเดือนกระดาษขึ้น คัดออกขรกเดือน
 ขึ้นตรงหน้าต่างพอดีเป็นคำ ๆ

กระดาษแข็งบรรจุคำต่าง ๆ นี้ ต้องทำไว้หลาย ๆ แผ่น
แต่ละแผ่นถ้ามีเลขกำกับไว้ด้วยว่า แผ่นคำในหน้าที่ ๑-๕
หรือแผ่น คำในหน้า ๖-๘ ฯลฯ ก็จะทำให้ครูผู้สอนหยิบใช้
ได้สะดวกยิ่งขึ้น

วิธีใช้

เมื่อเดือนกระดาษแข็งขึ้นลง ศพของภรรยาจะเดือนจนลงตาม
ช่อง หน้าต่าง เอาใจที่บททวน กับเกิด เป็นหมู่ ๆ หรืออาจบททวน
ที่ละคน ๆ

วิธีทำแผ่นคำปดภาพ

อุปกรณ์การสอนชุดนี้สำหรับช่วยบททวนความจำของเด็ก
ที่เจนกับภาพผนังมาแล้ว คือเมื่อเห็นภาพก็ช่วยให้ระลึกถึงคำตาม
ความหมายของภาพที่เคยเห็นมา มีลักษณะเป็นแผ่นดีหีดเย็บ
ทำด้วยกระดาษแข็งหรือไม้อัดขอบทั้ง ๔ ด้าน ภายในมีภาพ
ดีหีดเย็บเล็ก ๆ ปิดไว้เรียงกัน ๒ หรือ ๓ แถว ภาพที่นำมาคิด
นึกเป็นภาพซึ่งคิดเอามาจากหนังสือได้บรรยายมาแล้วถึงวิธีคิดภาพ
ภาพต่าง ๆ เหล่านี้นำมาคิดให้เป็นรูปดีหีดเย็บเท่า ๆ กัน ปิดลง
ในกระดาษแข็ง หากกระดาษแข็งออกแผ่นหนึ่ง คิดเป็นรูปดีหีดเย็บ

ประมาณเท่าภาพดำหรือไปปิดทับบนภาพทึดใจนี้ เขียนคำต่างๆ ตามความหมายในภาพลงบนแผ่นกระดาษแข็งรูปสี่เหลี่ยมเล็กๆ นี เช่นในแผ่นที่นำไปปิดภาพวัด ก็เขียนคำว่า “วัด” หรือ ในแผ่นที่นำไปปิดภาพโรงเรียน ก็เขียนคำว่า “โรงเรียน” ดังนี้เป็นต้น หากมดหรือตะปูตัวเล็กๆ คอยกัดแผ่นคำไว้ หรือ คัด ดาน ไค ดาน ทนง ของแผ่นคำนี้ ให้ฉีก พอนวดต่อแต่ละ ยกขึ้นได้ ทนงเพื่อหยิบปิดเปิดได้ง่าย ในแผ่นหนึ่งอาจมี ๘ ภาพ ๑๒ ภาพ ก็ได้

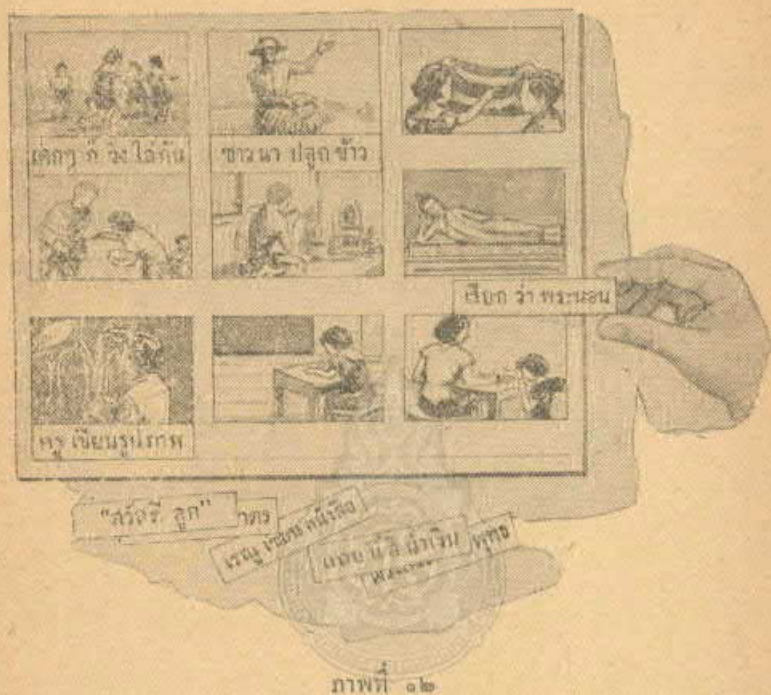
วิธีใช้

หยิบเอาแผ่นคำต่าง ๆ ที่ปิดภาพออกเสีย ให้เด็กเลือก แผ่นคำเหล่านั้นไปปิดให้ตรงความหมายแต่ละภาพ เมื่อปิดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้อ่านบทบทวนให้จำแม่นขึ้นด้วย ถ้าคำใดยังอ่านผิดก็ให้ดูภาพบทบทวน โดยครูช่วยชี้คำถามเป็นแนวทางจนอ่านได้ถูกต้อง ในการทำอุปกรณ์ชุดนี้ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อเวลาใช้จะได้ใช้พร้อม ๆ กัน

วิธีทำประโยคเทียบภาพ

อุปกรณ์ การ สอน ชุดนี้ มีวิธี ทำ คล้าย กัน กับ คำปิด ภาพ ต่างแต่ว่าไม่ต้องทำขอบ และไม่ต้องทำแผ่นคำปิด คือใช้ภาพ

ต่าง ๆ ที่คัดมาจากหนังสือเช่นเดียวกัน บัณฑิตประโยคที่คัดได้
 แล้วนั้นก็นำมาทำเป็นอุปกรณ์การสอนชุดนี้ได้อีกชุดหนึ่ง โดย
 เลือกภาพต่าง ๆ ในหนังสือที่มีความหมายเป็นวลี หรือเป็น
 ประโยค ๆ ก็เอาประโยคที่คัดได้แล้วเป็นบรรทัดฐาน เช่น ใน
 หน้า ๓๖ ของหนังสือไปโรงเรียนมีประโยคต่าง ๆ ที่คัดไว้
 ๓ ประโยค และในหน้าเดียวกันมีภาพเด็ก ๆ กำลังวิ่งเล่น
 ฉะนั้นถ้าหากต้องการภาพนี้เป็นประโยคเทียบภาพ ก็เอาประโยค
 ว่า “เวลายุคพัก เด็ก ๆ ก็วิ่งได้กัน” นำมาเทียบกับภาพใน
 หน้า ๓๖ ประโยคที่เลือก ๒ ประโยค อาจนำไปใช้ทำอุปกรณ์
 หักจิตหมวดหมู่ หาประโยคต่าง ๆ ให้ตรงกับหัวเรื่องได้ เลือก
 เอาภาพและประโยคที่มีความหมายตรงกันเช่นนั้น หลายน ๆ ภาพ
 หลายน ๆ ประโยค เอาภาพมาติดลงในกระดาษแข็งเป็นแถว ๆ
 ในแผ่นหนึ่ง อาจมี ๖ ภาพ ๘ ภาพ หรือ ๑๒ ภาพ ก็ได้ ข้าง
 ด้านของภาพ เว้นระยะ เป็นช่องไว้ขนาด บัณฑิตประโยควางลงไปได้
 บัณฑิตประโยคนี้ ถ้าคัดให้มีขนาดกว้างและยาวเท่ากันทุกบัณฑิต
 จะทำให้สวยงามยิ่งขึ้น ควรทำหลาย ๆ แผ่น เพื่อเวลาใช้จะ
 ได้ใช้พร้อม ๆ กันหลาย ๆ คนได้

ภาพที่ ๑๒

วิธีใช้

หยิบเอาประโยคต่าง ๆ นี้ออกจากภาพเดี่ยวให้หมด ให้เด็ก
เลือกเอาประโยคต่าง ๆ เหล่านี้ไปวางไว้ในช่องต่าง ๆ ได้ภาพ
ให้ตรงตามความหมายในภาพ เสร็จเรียบร้อยแล้วควรให้อ่านบททวน
จนถูกต้อง

อุปกรณ์ การสอน ชุดนมประโยชน์ สำหรับให้เด็ก ได้รับความ
 สัมพันธ์ระหว่างภาพกับประโยค เพื่อประโยชน์ในการเรียนวิชา
 อื่นต่อไป เช่น สังคมศึกษา เด็กได้ภาพผลไม้มาภาพหนึ่ง
 อาจสร้างข้อความประกอบภาพได้เอง เช่น ผลไม้เป็นอาหาร
 หวาน ผลไม้สดดีกว่าผลไม้ดอง ดองเป็นต้น

วิธีทำภาพตัดต่อ

ภาพที่จะนำมาคิดเป็นอุปกรณ์การสอนชุดนม ก็เป็นภาพ
 ที่คัดเอามาจากในหนังสือเช่นเคยวกัน เพื่อให้คงทนถาวร
 ควรเอาภาพที่จะคัดคือนมสดลงในกระดาษแข็งหนา ๆ หรือแผ่น
 ไม้อัด แล้วทำเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมก็ได้ แล้ว
 คัดรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมนั้นออกเป็นชิ้น ๆ แต่ไม่ควร
 เกิน ๔ ชิ้น เพราะจะทำให้เด็กนำมาต่อกันยาก ในการตัดออก
 เป็นชิ้น ๆ นั้นอาจคิดเป็นเส้นโค้งหรือเส้นหักหลาย ๆ แบบก็ได้
 เมื่อตัดออกเป็นชิ้น ๆ แล้วนำมาประกอบกันเข้าก็จะเป็นรูปสามเหลี่ยม
 ตามเดิม ในการเลือกภาพสำหรับคัดคือน ควรเลือกภาพใหญ่ ๆ
 เช่น ภาพในหนังสือไปโรงเรียนหน้า ๓๔, ๓๕, ๒๓ วาด
 เป็นต้น และเตรียมทำไว้หลาย ๆ ภาพ

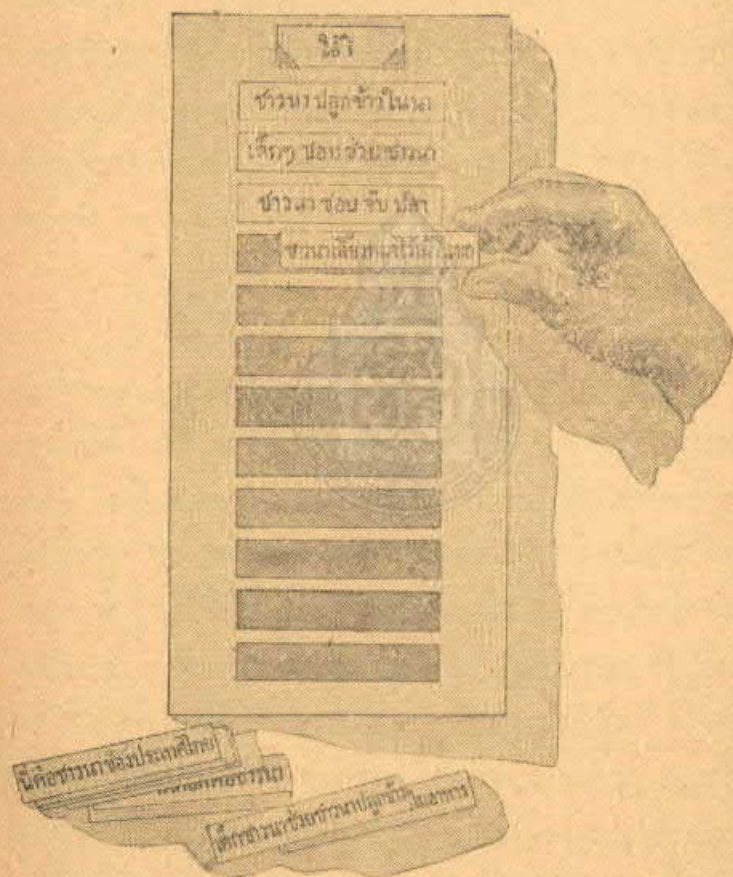
ปัญญา

วิธีใช้

นำเอาภาพตัดคือเหล่านำมาส่งให้เด็ก ครั้งแรกอาจส่งให้คนดะภาพให้เด็กประกอบเข้าเป็นรูปตามเดิม ครั้งต่อไปอาจใช้ ๒-๓ ภาพ ก็จะกินคือเด็ก ๑ คน เมื่อเด็กนำเอาชิ้นต่าง ๆ มาประกอบเข้าได้แล้ว ควรให้เด็กอภิปรายประโยชน์ที่เตรียมไว้หลาย ๆ ประโยค ซึ่งตรงกับความหมายในภาพบ้าง ไม่ตรงบ้าง มาเทียบกับภาพที่คัดแล้ว ให้ถูกต้องตามความหมายในภาพ แล้วอ่านบทพจนานุกรมถูกต้อง เป็นการฝึกความสังเกตให้รู้จักเปรียบเทียบ รอยต่าง ๆ มุมต่าง ๆ ว่ารอยใดควรเข้ากับรอยใด และมุมใดควรติดต่อกับมุมใด เป็นการฝึกให้เด็กเป็นนักคิด นักเปรียบเทียบ ทั้งเป็นการทบทวนการอ่าน และเข้าใจประโยคที่อ่านอีกด้วย

วิธีทำอุปกรณ์หัดจัดหมวดหมู่ของประโยคต่าง ๆ

อุปกรณ์ชุดนี้ประกอบด้วยบัตรประโยคเป็นส่วนใหญ่ บัตรประโยคนี้เป็นบัตรประโยคที่คัดเอามาจากในหนังสือ ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น เด็กเอาบัตรประโยคต่าง ๆ ที่ยังเหลือจากการทำประโยคเทียบภาพมารวมกันเป็นหมู่ ๆ เช่น เรื่องนา หมู่หนึ่ง เรื่องสวน หมู่หนึ่ง เรื่องไร่ หมู่หนึ่ง หรือเรื่องโรงเรียน หมู่หนึ่งในเรื่องหนึ่ง ๆ คัดไว้สัก ๑๐ กว่าประโยค เอากระดาษ

แข่งมาคิดเป็นรูปดีเหลยมนผ่นผ้า เขียนหัวเรื่องไว้แต่ตะแผ่น
หรือจะ ใช้เขียนหัวเรื่องไว้ต่างหากแล้วนำมาเขียนในแผ่นตารางนี้
ที่หลัง เพื่อประหยัดแผ่นตารางโดยใช้เปลี่ยนหัวเรื่องได้ หดหายๆ
เรื่องก็ได้ จะกระดาษแข็งนอกเป็นรูปดีเหลยมนขนาดพอดี
กับบัตร ประโยค เป็นช่อง ๆ เรียงลงมา ตามแนวตั้ง ประมาณ
๓๒ - ๓๕ ช่อง เมื่อเจาะเสร็จเรียบร้อยแล้วนำแผ่นที่เจาะนี้ไปปิด
ลงในกระดาษแข็งอีกแผ่นหนึ่งขนาดเท่า ๆ กัน ส่วนที่เจาะก็จะ
เป็นตารางสำหรับใส่บัตรประโยค

วิธีใช้

แยกบัตรประโยคต่าง ๆ ออกต่างหากจากแผ่นตารางแล้ว
เอาประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นมาติดกันหดหายๆ หัวเรื่อง ให้เด็กหา
ประโยคไปวางไว้ในช่องของแต่ตะแผ่นให้ตรงกับหัวเรื่อง เมื่อ
วางไว้ถูกต้องเรียบร้อยแล้วควรให้อ่านทบทวนดูด้วย อุปกรณ์
การ สอน ชุด นี้ มี ประโยชน์ ในการ ส่ง เสริม ให้ เด็ก รู้ จัก ความ
สัมพันธ์ของประโยค กับหัวเรื่อง รู้จักจัดหมวดหมู่ของประโยค
เป็นเบื้องต้นในการสอนแต่งความให้แก่เด็ก ในการเรียงประโยค
แต่ละหัวเรื่องนั้น ครูควรจัดให้เด็ก รู้จักการจัดประโยค ตามลำดับ
ก่อนหลังในหมวดนั้น ๆ เพื่อให้ความกลมกลืนเป็นเรื่องเป็นราว
ด้วย ในการสอนนี้ครูอาจให้เด็กหดหาย ๆ คนร่วมกันออกความ
คิดเห็นในการจัดเรียงหนึ่ง ๆ

คำจากหนังสือที่ใช้ทำอุปกรณ์การสอน

ถ้าใช้หนังสือ “ไปโรงเรียน” ก็จะได้คำดังนี้:—

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ ไป โรงเรียน	๓
๒ เด็ก เรณู หญิง	๓
๓ ชาย ปัญญา	๒
๔ ฉัน ขอ เธอ	๓
๕	
๖	
๗ เป็น	๑
๘ เล่น นั่ง เรา	๓
๙ บ้าน ทำ	๒
๑๐ มี แม่ พ่อ	๓
๑๑ ใน อยู่	๒
๑๒ ด.ญ. ด.ช. และ น้อง พี่ สาว	๖
๑๓ ด้วย กัน ที่	๓
๑๔ เข้า เวลา	๒
๑๕ ครู	๑
๑๖ ของ เพื่อน	๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๗	กับ	๑
๑๘	กะ ลูก หนู พุด สวัสดิ์	๕
๑๙	กรับ คำ เคารพ	๓
๒๐	ชาติ ก่อน ห้อง เข้า ธง	๕
๒๑	ก็ แล้ว นัก	๓
๒๒	คุณ	๑
๒๓		
๒๔	อ่าน ชอบ คน หนังสือ ทุก ขึ้น	๖
๒๕	เขียน โตะ	๒
๒๖	ชั้น ให้ หน้า สอน	๔
๒๗	นอก	๑
๒๘	นำ ตาม	๒
๒๙	บน ขบวน คำ กระดาน	๔
๓๐	ใช้ เล่ม หนังสือ แผ่น	๔
๓๑	ชอล์ก แดง เขียว ขาว เหลือง ภาพ	
	รูป ระบาย สี ช่วย	๑๐
๓๒	ดินสอ หัก	๒
๓๓	ได้ ง่าย เร็ว	๓

หน้า

จำนวนหน้าใหม่

๓๔ เอง ข้า จะ งาน เสร็จ ถ้า ยาก ๓

๓๕ พัก หยุด ๒

๓๖ โล่ วัง ๒

๓๗ แดด กลาง กว่า มาก น้อย ร้อน สนาม
วัน ๘

๓๘ บ่าย ๑

๓๙ อาหาร กิน จัด ไม่ เพื่อ ๕

๔๐ ออก ตก ฟัน ๓

๔๑ ดู มอง อยาก ๓

๔๒ ดี ใจ เหมือน ๓

๔๓ เอา หา มา ๓

๔๔ คม แข็ง น้า แรง ๔

๔๕ เขา พอ ต้อง ๓

๔๖ กลับ ๑

๔๗ เป็น ๑

๔๘ ชาว คือ ข้าว นา นี้ ประเทศ ปลุก ไทย ๘

๔๙ หลาย พัก ไว้ อย่าง ๔

๕๐ ชนิด ดอก ไม่ ผล สวน ต้น ๖

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๑	กลอง	ลำ	ปลา	ว้าย	๔
๕๒	จับ	หมา	แมว		๓
๕๓	เผ้า	เลียง	ไว้		๓
๕๔					
๕๕	เงิน	ชี	ไตรรงค์		๓
๕๖	แน่	น	แถม		๓
๕๗	ไหนด	นั้น			๒
๕๘	บิณฑบาต	บาตร	หมู่	พระ สงฆ์ ใต้ วัด	๗
๕๙	ใกล้				๑
๖๐	ถวาย				๑
๖๑	ชุบ	เทียบ	ไหว้		๓
๖๒	แล	สั่ง			๒
๖๓	หลวง	พบ	ปู	ทาง	๔
๖๔	ผู้	ใหญ่			๒
๖๕	เจ้า	พุทธ	แทน		๓
๖๖	นอน	แบบ	เรียก	ว่า	๔
๖๗	มหา	ประ	ชุม	กษัตริย์	๔
๖๘	เห็น	ปิด			๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

๖๕ ใหม่ เพลง พร้อม บารมี เก่า ร้อง
 สรรเสริญ ทั้ง

๘

๗๐

๗๑ ไฟ ไกล ห้า ขึ้น ภูเขา บาง ปีน รถ
 เรือ สิบ เที้ยว ทะเล ญาติ เข้ม

๑๔

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๑ คำ

“ฝนตกแดดออก”

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑	เม ^๕ อ	๑
๒	ซ ^๕ ุ่ม ดิน หนัก เป ^๕ ยก ไถ	๕
๓	ใบ ช ^๕ น ผลไม ^๕ ฤดู สด	๕
๔	อ ^๕ อน แก ^๕ เก ^๕ ็บ ขาย	๔
๕	เก ^๕ ียว	๑
๖	เล ^๕ ็ก หมด หนาว ปลาย พื ^๕ ช ถ ^๕ ึง ต่าง	๗
๗	อาศั ^๕ ย พื ^๕ า หอ ^๕ ง	๓
๘		
๙	อ ^๕ ากาศ ด ^๕ ูด ข ^๕ าก ส ^๕ ัน ยาว ราก	๖
๑๐.	หล ^๕ ัง ถ ^๕ ิน ตอน	๓
๑๑.	งอก งาม เติ ^๕ บโต	๓
๑๒	หาย ภาย สั ^๕ ตวั ^๕ ยัง	๔
๑๓	อา ^๕ ทิตย ^๕ ์ ดวง เพ ^๕ ราะ ทัว ^๕ ตะวัน	๕
๑๔	น ^๕ ั้น ระหว ^๕ าง เสม ^๕ อ ทิศ	๔
๑๕	อะไ ^๕ ร ส ^๕ อ ^๕ ง แสง	๓
๑๖	ประ ^๕ ตุ ส ^๕ ว่าง	๒

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๗ แห้ง ความ ตาก ๓

๑๘ ฟ้า ชัก เสือ ๓

๑๙ อุ่น ๑

๒๐ ชวัด กำลัง สิ่ง ๓

๒๑ เปลี่ย ตาย ๒

๒๒

๒๓ คาว จันทร มีด ที่ ๔

๒๔ เดือน หงาย ๒

๒๕ บ้าง พัง จำลอง ไกร ๔

๒๖

๒๗ ฉลาด เหนือ เรื่อง รู้จัก สนุก ได้

ธรรมชาติ ถาม ๘

๒๘ เหตุใด คิด ไร สมน ๔

๒๙ ถั่ว เกษ จิ้ง มั่น ช่อ เสี่ยง ตึกแก ตึก

ตึกแก ตัว ยิน ยาง ๑๒

๓๐ กระโดด กลาน เล่า สอง ตับ ตื่น ๖

๓๑ เอ๊ะ บอก หลอก ๓

๓๒ ลง มือ สาย ทำไม วาง วัด ๖

๓๓	อีก	บ๊	หาง	ต่อ	๔			
๓๔	จึง	สังเกต	รู้		๓			
๓๕	หต	คล	ม้วน	พลิก	ได้	๕		
๓๖	อธิบาย	ค้น	หน	กว่า	๔			
๓๗	ข้าง	แปลก			๒			
๓๘	เหล็ก	แท่ง			๒			
๓๙	ขวน	เฉย			๒			
๔๐	ตลาด				๑			
๔๑								
๔๒	เลือก				๑			
๔๓	ชน	จึง	เข็มหมุด	สดางค์	ตาปู	๕		
๔๔	อัน	กระดาษ	ลวด	หน้	บ	แตะ	ติด	๖
๔๕								
๔๖								
๔๗								
๔๘	เหล่า	รู้	สึก	ยก				๓
๔๙								

หน้า

จำนวนคำใหม่

๕๐	อับ	เข็ม	หมุ่น	รอบ	๔
๕๑	ช				๑
๕๒	ใหม่				๑
๕๓	หัน	สำคัญ	สี่	ตรง	๔
๕๔	ข้าง	ขวา	ซ้าย		๓
๕๕	ข้าม				๑
๕๖	ล่าง				๑
๕๗					
๕๘					
๕๙	ประโยชน์				๑
๖๐	เล่น				๑
๖๑	กระป๋อง	สังกะสี			๒
๖๒	บ่อ	ลอย	ทอดลง		๓
๖๓	เฉย	นิ่ง			๒
๖๔	ชัก	ป้าน	ว่าว		๓
๖๕	แหวะ				๑
๖๖					
๖๗	ถือ				๑

๖๘	ติง ^๖	จม	เลือน ^๔	ถูก	แต่	๕		
๖๙								
๗๐								
๗๑	ท้อ ^๖					๑		
๗๒	हारो ^๔					๑		
๗๓	รอ	สาม				๒		
๗๔	อาบ	มุข	นะ	พา	สักกรู ^๖	๕		
๗๕	กอย					๑		
๗๖	เหนือบ ^๔	หรือ ^๔	ตอบ			๓		
๗๗								
๗๘	อ้าว	ลูก				๒		
๗๙	แน่น	ผูก	สงสัย			๓		
๘๐	ฝา	กลม	กวาด	จน	จำ	ขวด	หย่อน	๗
๘๑	ปลื้ม ^๕	รางวัล						๒
๘๒	ลาย	เม็ด	เปรี้ยว ^๕	เผ็ด	รส	หวาน	หีบ	๗
๘๓	ล่อง							๑

หน้า

จำนวนคำใหม่

๘๔ ขบขัน หัวเราะ บ่อย

๓

๘๕ อม ตุ่ม

๒

๘๖ เช่น เอ้า เทียนไข สำหรับ

๔

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๖ คำ

“เตี๋ยวรทไฟ – ต้นทาง”

หน้า	จำนวนคำใหม่
๑ ตั้ง ฝึก นับ เปิด ผ่อน เรียน รำ ๗	
๒	
๓ ภาค สิ้น	๒
๔ โดยสาร	๑
๕ โดย เดิน คราว ราว ว้าง	๕
๖ เกิน ห่าง เหลือ หนอ ผ่าน	๕
๗ เจ็ด โมง สถานที่	๓
๘ อน ค้าง ลุง แรก สบาย	๕
๙ คง รัก	๒
๑๐ ชั่ว กล้า ครัง แปร ดัน เต็น	๖
๑๑ อายุ บ้า ปี แสงทอง ขวบ	๕
๑๒ เกวียน ขั้ว ขี่ ควาย แหม รับ ที่เดียว	๗
๑๓ การ์ตรถ นั้น นาย	๓
๑๔ บุตร ฝาก ห่าง แนะนำ ผม แสดง เทียว อย่า	๘
๑๕ ขอบคุณ ลา ระวัง	๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๖	ป้า	เยอะ	เยะ	๓						
๑๗	มาย	ผจญภัย	หวาดเสียว	๓						
๑๘	ตึก	หัว	จดหมาย	คำ	หลับ	รับ	๖			
๑๙	เข้ ^๑ ตรู ^๑	ปลุก	รุ่ง	๓						
๒๐	พื้น	ครึ่ง	เรียบ	รื้อ	ย	ทัน	แต่ง	ถู	ตั้ง	๘
๒๑	ห่อ	ห้าม	ขนม	สกปรก	ต้ม	ย้อม	๖			
๒๒	บาท	เคี้ยว	สัก	๓						
๒๓	บรรทุก	เช็ด	ขน	ปัด	พ	รักษา	สะอาด	๗		
๒๔	รังเกียจ	๑								
๒๕	แมลง	ตอม	๒							
๒๖	กำ	เสียบ	๒							
๒๗	นาน	๑								
๒๘	เคี้ยว	แห้ง	ลิ้ม	๓						
๒๙	หัก	หัก	จอด	แข่ง	ขา	ลิ้ม	แตก	๗		
๓๐	ชะโงก	ส่ง	๒							
๓๑	ร้องไห้	ขม	๒							
๓๒	ฉีกฉีก	แก้ง	กะ	ระฆัง	ตี	วูด	๖			
๓๓	โปก	๑								

หน้า

จำนวนคำใหม่

๓๔	โผล่	ตักเตือน	ขึ้น	๓				
๓๕	ขอโทษ	นึก	สุภาพ	๓				
๓๖	ซิด	ชน	แคบ	ริม	สะพาน	เสา	๖	
๓๗	เมือ	๑						
๓๘	กรรมัง	หาก	ทุ่งนา	๓				
๓๙	ก้อน	กอไผ่	คอย	เมฆ	มะพร้าว	ท้องฟ้า		
	ตาล	แวบ					๘	
๔๐	บัว	ผัก	หนอง	เต็ม			๕	
๔๑	เบื้อเรื่อ	กรู	ลิง	ตา	ไว		๕	
๔๒	อู้	ไซ้	ลม	พัด	ช้า		๕	
๔๓	เหงา						๑	
๔๔	แกล้ง	แฮ้	ตลก				๓	
๔๕	ชม						๑	
๔๖								
๔๗	ฝูง	แก	นก	แน่ะ			๔	
๔๘	เก้ง	กัณหา	สูง	ท้องนา	เคย	ทันใด	หวุด	๗
๔๙	ลือ							

หน้า

จำนวนคำใหม่

- ๕๐ อ้อยควั่น ไส้กรอก อร่อย ซาเย็น ต้าน
 กุ้งต้ม ไก่ย่าง กาแฟเย็น จอแจ ไข่ต้ม
 ไข่ดาว ผัก ถั่วต้ม หวานเย็น ๑๔
 ๕๑ แบก บ่า หาบ นัว หนุ่ม เร่ ถาด ทูน ๘
 ๕๒ เอ๊ย ๑
 ๕๓ จ้า ก้า ๒
 ๕๔ กั้น ๑
 ๕๕ อนุญาต ฟ้น ขอ หลีก เคื่อน เทียง เต็ม ถม ๘
 ๕๖ จักร สูด ๒

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๓.๕ คำ

“เตี๋ยวรถไฟ-ปลายทาง”

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑ นาทิ สะดวก สิ้นค้า

๓

๒

๓

๔ ขณะ เพลิดเพลิน

๒

๕ บุหรี คุย แม่ ก้า สุป ยึด

๕

๖ กลุ่ม สักครู

๒

๗ ไข่ พริก

๒

๘

๙ ชมพู ฝรั่ง ขนุน ข้าวโพด คอว ลงสาด
ลำไย ละมุด มะม่วง มะขามเทศ เงาะ เผล
ส้มโอ สับประรด สะท้อน ทุเรียน

๑๖

๑๐ กล้วย หอม มัก น้อยหน้า พวก

๕

๑๑ ตัก กระต่าย กรง บุง เม่น นกแก้ว
นกขุนทอง พราน ประหลาด

๕

๑๒ เชื่อง แหลม รังแก

๓

หน้า

จำนวนคำใหม่

๑๓	คอน	ห้อย	โหน	งอ	ปาก	ตะขอ	๖
๑๔	เจอ	หน้อย	ตกตลิ่ง	ทักทาย			๔
๑๕	ขยับ	พลาจ	ปัก	ประโยค			๔
๑๖	ฉงน	นิสัย					๒
๑๗	กรุณา	เลี่ยน	เมตตา	ภาษา			๔
๑๘	ชู	มิทุ	เพ็ง	ทันที	ถั่ว		๕
๑๙	คล้อง	ละ	หลาน				๓
๒๐	ต้อ						๑
๒๑	แบ่ง	เก้า	เปล่า	ส่วน	โต	หัว	๖
๒๒	เอ็นดู	นำ	ถอน				๓
๒๓	เติม	ขุนทอง					๒
๒๔	เอ๋ย	ขวัญ	ทองสุก				๓
๒๕	กระดาก						๑
๒๖							
๒๗	อ้อ	กำ					๒
๒๘	ลุ่ม	เมือง	นับถือ	เสื่อ	ยิง		๕
๒๙	ดูแล						๑
๓๐	ปล่อย						๑

๓๑	อุโมงค์	๑
๓๒	โค้ง เลียบ ฐ	๓
๓๓	โครมคราม พลัก สะคุ้ง	๓
๓๔	ฝั้น ผลุง	๒
๓๕		
๓๖	ชัน	๑
๓๗		
๓๘	ตำเริง	๑
๓๙		
๔๐	ฉีก กวน	๒
๔๑	จมูก กวัก	๒
๔๒	ให้ ไหล พราก สดชื่น แสบ	๕
๔๓	อืด ไกร่ง	๒
๔๔	ขบวน เท	๒
๔๕		
๔๖	นืด	๑
๔๗		
๔๘	เหลียว	๑

หน้า	จำนวนคำใหม่
๔๕ เจอะ มั่ว แวน	๓
๕๐ เกือบ ผาก พุทโซ่ แยะ	๔
๕๑	
๕๒ กระเป๋ำ ของ	๒
๕๓ นึก ใคร โทรเลข	๓
๕๔ ขบ เครื่อง มะรึน รำเริง	๔
๕๕	
๕๖ เกิด	๑

รายละเอียดคำใหม่เพิ่มหน้าละ ๒.๕ คำ

เลขที่หนังสือ คท๒๐.๕

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้แต่ง

ศึกษาธิการ, กะ:ทร.๖๖

เรื่อง

คู่มือธรรมเนียมประจำกรมศึกษาธิการ

ม
คท๒๐.๕
๗.

พิมพ์ที่

กระทรวงการพิมพ์

๓๔๖ ถนนมหาไชย พระนคร โทร. ๒๔๘๕๐

จ. จักรพันธ์ ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕/๑๑/๕๕